

GLASILO KOLEKTIVA INDUPLATI JARŠE

ŠT. 6 — VII.

JUNIJ 1958

CENA 10 DIN

DAN BORCEV JUGOSLOVANSKI PRAZNIK

Na zasedanju Zveznega Izvršnega sveta v začetku junija 1957 je bil sprejet načrt zakona o proglasitvi 4. julija — Dneva borcev za jugoslovanski praznik.

Po proglasitvi Dneva borcev se spominjamo 4. julija 1941, ko je CK KPJ pozval narode Jugoslavije k obo-roženi vstaji proti fašističnim okupa-torjem. Zaradi te pomembnosti bomo 4. julij odslej praznovali kot državni praznik narodov Jugoslavije. Dan bor-cev je dobil s tem obeležje enega naj-pomembnejših dni naše borbene zgo-dovine.

V nadaljevanju bom nakazal še ne-kaj nalog, katere je sprejel III. kon-gres ZB NOV Slovenije.

Kongres je postavil v ospredje pred-vsem vzgojno funkcijo ZB. Danes je najvažnejše, kako bomo tradicije na-rodnoosvobodilne borbe, njene izkušnje in njeno pravo moralno vrednost pre-nesli na nove, mlade generacije, ki vedno bolj prevzemajo nase breme nadaljnega socialističnega razvoja.

Partizani in aktivisti NOV, interni-ranci in ostali udeleženci NOV ne sme-jo biti povezani samo med seboj in tistimi plastmi našega ljudstva, ki so bili najaktivnejši v štiriletni osvobo-dilni vojni.

Skrbeti moramo, da se bo mladina temeljiteje seznanjala z našo partizan-sko borbo, katero je mladina doslej spremljala bolj v obliki raznih kronik ter ofenziv in borb ne da bi se pri tem podrobneje seznanjala z moralnimi in etičnimi vrednostmi partizanske borbe, katere veljajo še danes kot vzpodbuda za mlade generacije pri uresničitvi na-daljšnjih revolucionarnih in demokratič-nih nalog. Partizani ne smejo pozabiti, da so bili tudi oni v letih priprav na oboroženo vstajo mladi.

Sektaštvo in zaprtost naših organi-zacij, ozko poudarjanje osebnih za-

slug, delitev na prvoborce in drugo-borce ter bolj in manj zaslužne, vse to je nerazumljiv in odbijajoč jezik za mlade ljudi. Vse to pa je tudi pon-a-rejena podoba NOV. Mladi generaciji je treba prikazati partizansko borbo v resnični podobi vstaje vsega ljudstva in vseh narodov Jugoslavije. Ti se niso uprli samo okupatorskim zavojevalcem ampak tudi socialnemu izkoriščanju in trpljenju. Partizanske brigade niso bile nepremagljive samo zaradi junaštva posameznikov pač pa zato, ker so črpa-le svoje sile iz najnaprednejših teženj svojega ljudstva.

Kmetje so se pridružili partizanstvu, ker so spoznali v njem dokončno re-šitev in uresničitev tistega, za kar so dali življenja kmečki puntarji v boju za Staro pravdo. Zato je nosila ena partizanska brigada tudi ime kmečkega upornika »Matije Gubca«.

Delovna inteligenca je partizanstvu dala vse svoje sile in znanje ter spo-sobnost ker je v njem videla uresni-čitev idej človečanstva in humanizma.

Ime Franceta Prešerna in njegovi stihii so v vrstah partizanov postali čez noč borbene parole.

Delavski razred je postal vodilna sila partizanstva, ker je v njem spo-znal klic nove proletarske oblasti, sile, ki bo razbila kapitalizem in ustvarila nove socialistične odnose. Zato je ena partizanskih brigad nosila ime Ivana Cankarja. Vse ljudstvo se je pa zdru-žilo v OF ker je spoznalo, da prihaja čas proletarske revolucije, uresničitev tega, kar je uspelo v oktobru ruskemu delavcu. Zato so se brigade imenovalе nadalje po Tonetu Tomšiču in Slavku Šlandru.

Med to štiriletno partizansko borbo in našim povojnim socialističnim raz-vojem ni zidu. Gre za enoten sociali-stičen razvoj, ki je začel s tem, da je

počila prva partizanska pu-ška in se danes nadaljuje s prizadevanjem delovnih ljudi po boljšem življenju in utrjevanju socialistične demokracije. — Borci v vojni so danes borci za mir, za nove delovne zmage in socializem.

Naj živi jugoslovanski praznik — DAN BORCEV!

VSEBINA:

- V. Kern — Dan borcev, ju-goslovanski praznik
- J. Strojani — Na veselo svidenje po dopustu
- O. Lipovšek — Naša pot je začrtana
- dr. Jerovec F. — Plače in osebni dohodek
- J. Ukmar — Cilka vam po-maga, če ste v stiski
- J. Klešnik — Pogled v spo-minsko knjigo
- M. Skrinjar — Kako negu-jem noge?
- B. Kunc — Nosil sem šta-fetno palico
- dr. Jerovec F. — Najboljši v tednu mladosti
- Spela — Vesela kronika
- V. Habjan — Personalne spremembe
- Foto — Ivo Sešek

Izdaja v 750 izvodih kolek-tiv tovarne »INDUPLATI«. Odgovorni urednik: Otmar Lipovšek. Natisnila in kli-šeje izdelala Tiskarna »Jože Moškrič« v Ljubljani

Na vesela svidenje po dopustu

Zanimanje vsakega posameznika ob času, ko toplo sonce bolj kot sicer ogreje zemljo, je usmerjeno k vprašanju, kaj in kako je z dopustom. Nekoč se je ob sprejemu na delo postavljalo dostikrat važno vprašanje, kako je z dopustom, koliko dni ga imajo delavci v našem podjetju in kako je rešeno vprašanje kolektivnega dopusta in kdaj je. Del teh vprašanj je sedaj urejen z zakonom o delovnih razmerjih, preostane pa še vprašanje, kam na dopust in tega menda ni in ne bo mogoče urediti z zakonom. Stvar vsakega posameznika je, kam bo pohitel na dopust, kakšno zabavo bo tam našel in kako je bo sam deležen.

Osrednja pozornost pri dopustu je usmerjena na njegovo trajanje in na vprašanje, kako bi ga izkoristil najbolje v času, ko bo ljudem v tovarni počasi polzel po hrbtu od vročine znoj, ko bo žeja terjala vodo, ki bo izmzgavala telo in, ko bo živo srebro doseglo 28, 30, 32 ali celo več stopinj. Pri teh zadnjih številkah se človek kar ohlajenega počuti, ko se spomni na morje, na šumeče valove, na prijetno

platneno streho in veselo družino, ki je pozabila na skrbi in delo ter si ob obali sinjega Jadrana nabira novih moči.

Naša sindikalna podružnica pripravlja tudi za letos taborjenje, ki bo v Umagu in trajalo skupno 5 tednov. V Umagu smo taborili že lansko leto, zato je veliki večini naših sodelavcev Umag že poznan. Na taborjenje bo vozil naš avtobus, ki bo premeril pot v štirih urah ter potnike v tem času prestavil iz lepe Gorenjske, izpod vznožja Alp na obalo morja. Gorski zrak bo zamenjal zrak z vonjem po ribah in slani vodi. Tako bodo morski valovi božali naše dopustnike od 6. julija do 10. avgusta ter jih v tem času opajali z občutkom ugodja.

Počitek vam bo koristil in družina vam bo izpolnila urice oddiha. Spoznali se boste z novimi ljudmi in videli boste nove kraje; trajen in nepozaben bo ostal samo spomin na ta letni odmor.

Tisti, ki boste preživeli dopust drugje, ne ob morju, si boste privoščili verjetno zabavo v kraljestvu planin ali posedali ob žuborečih potočkih, morda iskali miru ob zagonetnih jezerih ali sicer kje.

Kdor bo krenil na Malo planino, se bo brez dvoma ustavil v našem prijetnem planinskem domu, ki vas bo že od daleč opozarjal nase in živo govoril, da je postavljen na lepem prostoru. Tudi notranjost je prijetna v našem domu. Vse je tam, kar tja spada. Mi smo ga postavili za nas.

Nešteto je takih krajev, ki nas vabijo. Kdor je že bil enkrat na dopustu, ta komaj čaka novega, ostali pa se pridružite našim dopustnikom, ne bo vam žal, nasprotno — zelo boste zadovoljni. Če boste šli na taborjenje ali kam drugam, boste prihodnje leto med prvimi, ki se bodo prijavi »za dopust v taboru Induplati«.

S temi vrsticami smo vas samo želeli vzpodbuditi za taborjenje oziroma za dopust sploh. Upamo, da smo cilj dosegli, zato sprejmite naš pozdrav.

NA VESELO SVIDENJE PO DOPUSTU!

Naša pot je načrtana

S polo vprašanj v roki sem potrkal na vrata predsednika UO našega podjetja ter ga prosil za odgovore.

Sredi maja mi je predsednik UO tov. Strojan Janez odgovoril na zastavljena vprašanja. Mnogim bodo odgovori novost, predsednik tov. Strojan Janez pa spada med tiste, ki poznajo cilje. Ciljev imamo več, za vsako področje drugega, toda šele zbir vseh drobnih ciljev nas vodi do skupnega cilja — to je v socializem.

Tov. Strojano sem zastavil tole vprašanje:

Kdaj sklicujete seje UO? Imate za to plan ali delate to po potrebi?

Seje UO sklicujem po potrebi. Planirane seje niso vedno priporočljive, ker seje zaradi seje niso vsebinsko tako izpolnjene kot takrat, kadar naloge same zahtevajo rešitev.

Kakšne smernice in katere naloge si je zadal UO v pogledu proizvodnosti v letošnjem letu?

UO je sprejel vlogo izvršnega organa DS, ko je že minilo 1/4 leta gospodarjenja. Poleg tega so bile glavne smernice za poslovno dobo postavljene že od prejšnjega UO. Glavne smernice v tej dobi so vsekakor zvišanje produktivnosti, vsklajevanje norm med obrati v smislu pororcev, ki so predvideni po tarifnem pravilniku. Nadalje je treba še bolj izboljšati politiko nabave surovin, da ne bo prišlo do zastoj v predilnici, pa tudi do prevelikega menjavanja asor-

timenta ne. Posebno skrb bo potrebno posvetiti tudi sorazmerju v produkciji tkalnice in predilnice. Tu mislim predvsem na potrebo preje v tkalnici, kadar le-ta dela s polno zmogljivostjo. V takih primerih zaloge izdelkov predilnice hitro kopnijo. Podoben problem je tudi nabava bombažne preje, katere ni v zadostni količini na zalogi oziroma se je sproti porabi brez vmesnega vskladiščenja.

To so naloge, katere bodo zahtevale za svojo rešitev še mnogo truda, volje in vztrajnosti.

Katere cilje želite doseči v pogledu izboljšanja delovnih pogojev?

V našem podjetju je treba po tem vprašanju prvenstveno urediti vprašanje visoke temperature v mokri predilnici, prahu v predpredilnici in ropota v tkalnici. Vsak od teh problemov zahteva zase študij in to temeljit študij. Že samoupravni organi pred nami so postavljali rešitev teh nalog na prvo mesto in so dosegli delne uspehe. Upajmo, da bomo tudi mi lahko pozitivno poročali, ko bomo polagali obračun svojega dela. Seveda vsega ne bo mogoče narediti, vsekakor pa se bomo za rešitev teh vprašanj povežali z inštituti in ustanovami, ki nam bodo dali pomoč ali nasvete.

Kaj bi se naj izboljšalo izven podjetja?

Na to vprašanje bom odgovoril zelo kratko. Čut za uporabo družbene imovine, katero upravlja naše

podjetje, je na zelo nizki stopnji. Z izboljšanjem odnosa do družbene imovine bi bili tudi naši fondi manj prizadeti. Če bi se vsi zavedali, da je družbena lastnina tudi njihova, bi marsikatero popravilo odpadlo.

Imate kakšen predlog za zmanjšanje fluktuacije delovne sile?

Značaj odpovedi lahko podelimo na dve grupi in to:

Ko zaposleni zapuščajo delo zaradi družinskih razmer ali selitve in

ko zaposleni zapuščajo delo zaradi zaslužka ali delovnih pogojev. — Vplivamo lahko samo na drugo grupo in to tako, da posvetimo dosti več pozornosti novincem pri sprejemu. Treba bi jim bilo pojasniti detaljne pogoje dela in delovno okolje. Treba je dvigati delovno zavest, da je vsako delo v podjetju potrebno in spoštovanja vredno. Takšnega mnenja sem, ker vidim, da zapušča delo precej takih ljudi, ki so v podjetju zaposleni šele krajšo dobo.

Kaj je letos ukrenila uprava našega podjetja za rekonstrukcijo ceste Domžale—Jarše?

Na tem področju še ni ničesar storjenega. Kakor veste iz diskusij na raznih sestankih, je to delo predvideno v prihodnjem letu.

Kakšno je sodelovanje organov samoupravljanja s političnimi in množičnimi organizacijami v podjetju?

Sodelovanje med organizacijami in organi samoupravljanja je v podjetju dobro in po mojem mnenju

pravilno. Razna pereča vprašanja se obravnavajo včasih že predhodno na ožjih, lahko bi jih imenoval tudi posvetovalnih sestankih, ki mnogo pripomorejo, da pridejo gotovi predlogi na seje DS in UO že prečiščeni in se o njih lažje in konkretnije razpravlja.

Katera večja dela so predvidena v prihodnjih 5 letih, ki bodo spremenila zunanost okolice našega podjetja?

Glavno področje našega dela v oblikovanju okolice našega podjetja je vsekakor stanovanjska zadruga oziroma kolonija, katera se naj razvije v jarško kulturno središče. To središče naj se razvije v močno in zdravo zaledje za podjetje Induplati. Pri tem se poraja vprašanje, v katero smer bomo širili Jarše. Proti Domžalam ali proti Bistrici? To vprašanje še ni rešeno.

Vzporedno z gradnjo stanovanjskega naselja pa se bodo pojavljale tudi kulturne potrebe in potrebe po gospodarskih lokalitah. Vse to bo terjalo rešitev v duhu socialistične družbe.

Kakšna je povezava odbornikov OLO in Zbora proizvajalcev, zaposlenih v našem podjetju z organi samoupravljanja? Kako poročajo prej omenjeni odborniki?

Vsi člani OLO in Zbora proizvajalcev, ki so zaposleni v našem podjetju, so vidni delavci na političnem, gospodarskem in kulturnem polju v našem podjetju in izven njega. Kot taki vsekakor odigrajo svojo vlogo v podjetju v pogledu povezave in poročanja.

Otmar

PETNAJST MINUT med brigadirji na avtocesti

(Nadaljevanje in konec)

V 5/VII številki našega glasila smo objavili prvi del članka z naslovom »Petnajst minut med brigadirji na avtocesti«, danes objavljamo preostali del, katerega je za naš list napisal tov. Klešnik Jože. Slikovno prilogo je pripravil fotoreporter tov. Ivo Sešek. — Up. urednik.

Morali smo se umakniti s ceste, ker je prihajal tovorni avto. Toda glej, brigadirji so pohiteli na cesto in avto se je ustavil. »Kaj pa je to?« smo radovedno vprašali. »Vodo so nam pripeljali,« je pojasnil Tomo, »veste daleč okrog ni hiš, pa nam dovažajo pitno vodo v cisternah.« Res smo na prednjem delu avtomobila opazili tablico z napisom »Pitna voda«. No, kar se vode tiče, je organizacija v redu, smo si dejali in nadaljevali pogovor.

»Na poti sem smo se že bali, da vas ne bomo našli pri delu, kdaj pa delate in koliko časa?«

»Delamo na dve izmeni po 6 ur. Danes delamo popoldan od 13. do 19. ure.«

Zanimali smo se tudi za tekmovanje med brigadami. »Trenutno tekmujemo v čast VII. kongresa ZKJ. Sicer pa je organizirano tekmovanje po dekadah, tekmuje pa se ne samo pri delu, temveč tudi v disciplini in čistoči v prostorih kjer stanujemo.«

V nadaljnjem pogovoru smo še izvedeli o kulturno prosvetnem delu v brigadi. Imajo razna predavanja iz kmetijstva, tehnike in o raznih političnih vprašanjih. Se marsikaj bi nam povedal prijazni Tomo, toda ostalo smo hoteli zvedeti od sosedov. »Obilo uspehov vam želimo!« smo še zaklicali.

Skupina, katero smo hoteli še obiskati, je delala kakih 500 m naprej na sosednjem pobočju. Komendant brigade Deriš, kateremu smo se predstavili, nam je povedal, da je to »I. Livanjska mladinska delovna brigada — Borša Kovačevića.« Tudi on je takoj na začetku izrazil nezadovoljstvo zaradi dežja. »Veste, vreme nam zelo nagaja, sedaj čistimo traso in pri-

pravljamo teren za težke gradbene stroje, ki bodo potem opravili težko delo izkopa.«

»Kako pa preživljate svoj prosti čas?«

»Zelo različno, imamo razna predavanja, fantje pa zelo radi igrajo nogomet. Seveda imamo program, s katerim je točno določen čas za fizkulturo in za ostalo kulturno prosvetno delo. V naselju imamo tudi razglasno postajo, katera nam posreduje sporede naših radijskih postaj.«

Tovariš komendant nam je še pokazal naselje, nakar smo jim želeli polno uspehov in se s prijetnimi vtisi poslovili.

J. K.

Mladi graditelji pri izvrševanju velike naloge

Plače in osebni dohodek

Po predpisih, ki so veljali do konca lanskega leta, so se kot odškodnina za izvršeno delo obračunavale plače po tarifnem pravilniku. Te plače so se povečale za preseganje norme pri tistih delavcih, ki so delali po normi. Tisti delavci, ki so bili vezani na premijo, pa so prejimali poleg plače po tarifni postavki še obračunano premijo. Z ozirom na finančni uspeh podjetja, so se formirale še plače iz dobička, ki so bile razdeljene med delavce sorazmerno njihovim zaslugom po tarifni postavki. Na vse te sestavne dele plače je podjetje obračunavalo prispevek za socialno zavarovanje in prispevek za stanovanjsko izgradnjo. Obračunavanje plač je tako temeljilo na neto načelu.

V letu 1958 so se predpisi za obračunavanje plač bistveno spremenili. Pojem plače je zamenjal pojem — osebni dohodek.

Osebni dohodek pa temelji na bruto načelu, to se pravi, da vsebuje osebni dohodek poleg neto prejemkov tudi prispevke za socialno zavarovanje, prispevek za stanovanjsko izgradnjo in novo uvedeni proračunski prispevek iz osebnega dohodka. Če si to ogledamo na primeru, izgleda takole:

V letu 1957

Plača 10 000 din

Na gornjo osnovo je podjetje plačalo 38 % soc. zavarovanja in 10 % stanovanjskega prispevka.

V letu 1958

Neto izplačilo	10 067 din
Proračunski prispevek	1 610 din
Stanovanjski prispevek	1 021 din
Socialno zavarovanje	3 502 din
Osebni dohodek	16 200 din

Iz tega primera sledi, da se dosedanja tarifna postavka 10 000 din spremeni v osebni dohodek 16 200 din in delavec sam plača prispevke, ki se mu pa ob izračunu v meznem oddelku odtegnejo in jih podjetje zanj nakaže na ustrezne račune.

Poleg osebnega dohodka po tarifni postavki pa lahko podjetje v teku leta 1958 izplačuje še premije v višini 75 % obračunane premije, ki pa ne sme biti višja kakor 20 % osebnega dohodka in 10 % osebnega dohodka po tarifni postavki mesečno kot osebni dohodek nad tarifno postavko po času in učinku. Teh 10 % se lahko izplačuje samo, če ima podjetje uspeh v svojem poslovanju in predstavlja bivše plače iz dobička. Teh 10 % nikakor ne predstavlja kakšnega zvišanja plač po tarifni postavki, ampak le nadomestilo med letom za plače iz dobička. Razlike pri premijah in višji prejemki osebnih dohodkov nad tarifno postavko se bodo lahko izplačevali šele konec leta ob zaključnem računu, ne pa med letom. Med letom se bo izplačevalo, če bomo uspešno delali, samo 10 % nad tarifno postavko in to mesečno.

-c -c

Cilka vam pomaga, če ste v stiski

Seveda ne tega napačno razumeti! Stisk je mnogo in le v eni nam Cilka Konciljeva lahko vsem pomaga: v denarni stiski. Gotovo že vsi veste, da imamo organizirano tovarniško samopomoč. Prav zato pa nas upravičeno zanima, kako deluje in kdaj lahko pričakujemo pomoč.

Dekle, ki nam ob stiski našteje tisočake, je na vprašanja pripravilo sledeče odgovore:

Kdaj in s kakšnim ciljem je bila ustanovljena tovarniška samopomoč?

Podpišite prosim!

Leta 1954 z namenom, da v nujnih primerih lahko hitro in brez večjih formalnosti nudi pomoč svojim članom.

Višina glavnice?

Trenutno se je povzpela glavnica na 1 465 000 din. Povprečno se letos poveča za 55 000 din mesečno. To so redni mesečni prispevki članov in kazni za slabo kvaliteto v proizvodnih obratih.

Postopek za odobritev?

Prosilca zaprosi za posojilo lahko pisмено ali ustno s tem, da navede samo koliko in za katere namene rabi posojilo. (Mislim da včasih katera prav gotovo namesto drv kupi lepo obleko). Spisek prosilca predložim odboru samopomoči, da o tem odloča. Pripominjam, da je znesek zaprosenega posojila skoraj vedno večji od predvidenega dohodka. Zato me včasih kdo prav »grdo« pogleda, ko vidi, da mu zaproseno posojilo ni bilo v celoti odobreno. Mislim pa, da mora to vsakdo razumeti.

Za samopomoč prispevamo mesečno 50 din. Je mnogo takih, ki stojijo ob strani?

Po sklepu Izvršnega odbora sindikalne podružnice in odbora samopomoči so bili s 1. januarjem 1958 zopet vsi zaposleni avtomatično vključeni v članstvo. Kot povsod, pa je seveda tudi tu nekaj takih, ki so zahtevali izstop iz članstva. Marsikdo pa se je pozneje skesano vrnil, ko mu je kača pregloboko zlezla v žep.

Kaj pa število prosilcev do sedaj?

V vseh štirih letih obstoja je prejelo posojilo 1305 članov v skupnem znesku 9 100 850 din, kar znaša približno 7000 din na posojiljemalca.

Ali je višina pomoči omejena?

Da. Najvišji znesek je 10 000 din. Priznati pa moram, da smo v nekaj primerih le »pogledali skozi prste« in odobrili kak tisočak več. To pa le za nujne primere in se je moral prosilec obvezati, da bo posojilo vračal z višjimi obroki.

Ko sva že pri obrokih za vračanje...

Takole je. Če nekdo prejme 5000 din posojila, vrača mesečno po 1000 din, pri vsotah nad 5000 din pa vrača 1500 din. V zelo težkem finančnem stanju posilca pa včasih znižamo obroke na 500 oz. 1000 din.

Se pojavljajo pri tem težave?

Pri vračanju posojil nimamo težav in do sedaj še ni prišlo do nesoglasij.

Na nekaj bi pa skoraj pozabil: katerim primerom pa daje odbor prednost pri odobravanju pomoči?

Za zelo nujne primere smatramo porodi, nesrečo, smrt in poroko. Za te namene imamo tudi določeno vsoto vedno v rezervi.

Torej tudi poroka? No, najbrž jih ni malo med nami, ki se ne bi strinjali z mnenjem odbora samopomoči, da je poroka navsezadnje res morda nesreča!

Zenske na to drugače gledamo...

J.

Pogled v spominsko knjigo

Dne 26. septembra 1953 je naš kolektiv praznoval 30 let obstoja naše tovarne. Za ta praznik je uprava podjetja nabavila spominsko knjigo in takrat smo prvič prosili naše goste za njihove podpise. Vpisani so vsi gosti, ki so nas obiskali na ta dan, nekateri samo s podpisom, drugi s kratkim posvetilom.

Naslednji pomembnejši dogodek, katerega nas spominjajo podpisi in posvetila v knjigi je slavnostna otvoritev suhe predilnice in tkalnice za okroglo tkanje gasilskih cevi 1. maja 1955.

Poleg gostov se v knjigo vpišejo tudi naši sodelavci, ko odhajajo v zasluženi pokoj.

Zadnje posvetilo je bilo vpisano 28. III. 1958, ko sta naše podjetje obiskala dva tekstilna strokovnjaka iz Čehoslovaške. Pa poglejmo, kaj sta napisala.

Bylo nám je příjemným potěšením seznámit se s bratrským kolektivem závodu »Induplati« v Jarši.

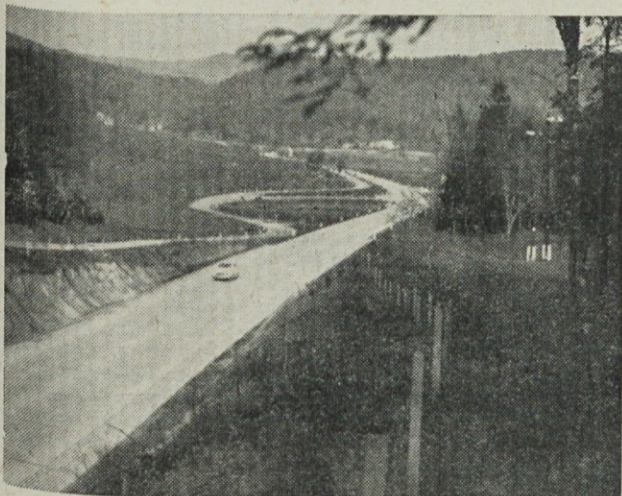
Přejeme všem dělníkům, úředníkům, technikům a vedení závodu hodně úspěchu v socialistickém budování a rozšiřování bratrské spolupráce národů Jugoslaviie s národy Československa.

Těšíme se na brzke shledání techniků závodu »Induplati« s námi v Československu kde budou našimi milými hosty.

V Jarši, 28. III. 1958.

Voňka Oldřich
hlav. inženýr n. p. Jutá, Dvůr
Králové n/L

Klimek Oldřich
hlav. inženýr n. p. Technolen,
Lomnice n/Pop.

Kakor bela kača se vije moderna cesta
Ljubljana—Zagreb—Beograd

Bilo nama je prijetno veselje spoznati se s bratrskim kolektivom tovarne Induplati v Jaršah.

Zeliva vsem delavcem, uslužbencem, tehnikom in upravi podjetja mnogo uspehov v socialistični graditvi in razširjevanju bratskega sodelovanja med narodi Jugoslavije in Čehoslovaške.

Veseliva se skorajšnjega svidenja tehnikov tovarne Induplati z nami na Češkem, kjer bodo naši dragi gosti.

V Jaršah, 28. III. 1958.

Knjiga nas torej spominja vseh pomembnejših dogodkov v zvezi s tovarno in prijetno jo je prelistati.

J. K.

RAZVOJ BARVANJA TEKSTILNEGA BLAGA V KOSIH

(Nadaljevanje in konec)

Kot zadnjo fazo v razvoju kontinuirnega barvanja je potrebno še omeniti tako imenovani Williams-Unit postopek z vročim oljem (Williams-Unit-Heissölmethode). To metodo so izdelali šele prav pred kratkim in do sedaj še ni dobila tako velikega pomena, ki ga imajo poprej opisani postopki. Interesantna pa je ta metoda zaradi enostavnosti izvedbe, ko n. pr. take težkoče kakor izčrpavanje barvila in spremembe v stanju kemikalij (koncentracija) tu ne prihajajo do vpliva. Za barvanje z redukcijskimi barvili je potreben naslednji vrstni red:

1. Impregniranje s pigmentom (Pigmentklotzen) redukcijskega barvila na fulardu pri 50° C kot je že bilo opisano.

2. Sušenje, če za ta namen obstoji primeren aparat n. pr. Hotflue. Lahko pa tudi brez sušenja, a pod pogojem, da je tkanina dobro ožeta.

3. Impregnacija tkanine na fulardu ali v Williams-ovi kadi z reducirno floto, ki sestoji iz luğa in hidro-sulfita, in sicer kakor je to za dotično barvilo predpisano. Ta operacija se vrši pri sobni temperaturi.

4. Redukcija v Williams-ovih kadeh, ki so napolnjene z mineralnim oljem in segrete do temperature 105°—120° C.

5. Ožemanje, n. pr. na ožemalnem fulardu.

6. Obdelava v Williams-ovih kadeh, kjer se odstrani mineralno olje, kar se izvrši s pomočjo pralnega sredstva z dodatkom emulgatorja.

7. Izpiranje, oksidacija, miljenje in končno izpiranje se vrši na širinskem pralnem stroju.

Po podatkih iz literature je poraba barvil in delno kemikalij skoraj nekoliko manjša nego pri prej opisanih postopkih, pač pa moramo upoštevati porabo mineralnega olja, ki je variabilna in zavisi tako od vezave, kakor tudi od teže tkanine. V povsem moderno urejenih obratih obstojijo naprave za regeneracijo olja iz pralnih voda. Na splošno računajo, da znaša poraba 12–25 litrov na 1000 m tkanine.

Razen barvanja z redukcijskimi barvili se da ta postopek uporabiti tudi za barvanje z žvepljenimi, kakor tudi z nekaterimi specialno izbranimi substantivnimi barvili. Pri uporabi žvepljenih barvil se priporoča izbirati barvila, ki so čista, t. j., da ne vsebujejo drugih primesi, kar je pri tej vrsti barvil običajno.

Ob zaključku tega kratkega opisa je potrebno navesti še nekaj pogojev, brez katerih se ne da upešno izpeljati kontinuirnega barvanja.

1. Brezhibna predpriprava materiala pred barvanjem, in sicer: razškrabljenje, izkuhavanje in event.

beljenje. Le pod temi pogoji se da doseči visoko kاپلarnost tkanine in njeno enakomerno prebarvanje.

2. Brezhibna servisna služba za vzdrževanje in popravilo strojev. Ta pogoj postane razumljiv, če upoštevamo s kakim izpadom produkcije je treba računati pri eventualni okvari samo enega stroja. Tako n. pr. pri zastoju samo 2–3 ur in pri povprečni hitrosti materiala 15 m/min. bi znašalo zmanjšanje produkcije 2000 m.

3. Izvežbanost in preciznost pri tem delu zaposlenega osebja.

Pri mojem zadnjem potovanju v Švico sem opazoval delo na polindustrijski napravi za kontinuirno barvanje pri tv. Ciba v Baslu in moram priznati, da pri nas žal še nismo toliko izvežbani in tudi morda ne tako disciplinirani, da bi tako striktno upoštevali delovne predpise. Upajmo, da bomo z nadaljnjim razvojem naše industrializacije tudi v tem oziru napredovali in celo prekosili inozemce.

Ing. Sazonov

Kako negujemo noge

Skrinjar Majda

Z zdravimi nogami laže stopamo skozi življenje!

Kako slabo ravnamo s svojimi nogami. Že od mladosti jih zanemarjamo in vendar so noge tiste, ki nosijo vse telo in ga premikajo. Da bi vedeli kako ogromno delo morajo opravljati, bi vse drugače gledali nanje kakor pa gledamo dandanes. Poglejmo samo en statistični podatek. Gospodinja prehodi dnevno do 10 km, to je nekako 10 000 korakov in pri vsakem koraku pritiska 50–100 kg telesne teže na kakih 125 g kosti. Človek bi se začudil, če bi pomislil, da je 90 % ljudi v nogah slabih, vsak tretji človek pa ima še celo bolane. Med bolniki z bolnimi nogami je žensk šestkrat več kakor pa moških. To naj bi bil samo en primer, kako važen del telesa so noge za človeka. Bolne noge povzročajo nemalo težav in bolečin, poleg tega pa prikrajšajo človeka za marsikatero razvedrilo in veselje.

Bolne noge povzročajo tudi razna druga obolenja in bolezenske spremembe. Najpogostejše so spremembe na hrbtenici, v kolenskih in kolčnih sklepih. Obdobja največje nevarnosti za okvare nog so prvič obdobja malega otroka, drugič obdobje mladostnika. Pri odraslih pa se javljajo spremembe v starosti okoli 40 let zaradi naraščanja teže, nato pri mlajših ženskah v dobi nosečnosti in pa na stara leta, ko je človek ogrožen po splošnemu opadanju.

Če pogledamo iz koliko gibov sestoji naša hoja, bomo videli, da mora človek napraviti šest gibov, in sicer:

1. zastavimo stopinjo na peto,
2. stopimo na zunanji rob noge,
3. stojimo na celem podplatu,
4. dvignemo peto,
5. se odrinemo,
6. in z zamahom preidemo v naslednjo stopinjo.

Sedaj si pogledajmo še najpogostejše napake, ki jih srečujemo pri človeku:

1. **Zvrnjena noga** — to lahko spoznamo že po pošvedrani peti na čevlju. Pri hoji pa gležnji često udarjajo drug ob drugega.

2. **Spuščen stopalo** — Stalen spremljevalec zvrnjene noge je spuščeno stopalo ali ploska noga. Posledica tega je oslabeitev in zmanjšana zmogljivost dolgih nožnih mišic, ki notranjega roba noge ne morejo zadosti dvigniti. Pojavijo se bolečine v peti, gležnju, stopalnih blazincah, mečih, kolenskem sklepu, kolku in v križu.

3. **Razni kostni izrastki** — to so žulji, ki nastanejo zaradi trajnega pritiska na eno in isto mesto; otekle noge in krčne žile, ki so posledica zastajanja krvi. Nato imamo še potenje nog, ki nastopi zaradi prenaprežanja in neprimerne obuvala.

4. **Razmaknjeno stopalo.** — Posledica tega je spodviti palec, kladivičasti prsti in nastanek obtičancev.

Tako bolan človek seveda težje opravlja svoje delo in postane nejevoljen. Treba se je torej lotiti glavnega zla in ga odstraniti. Toda kako? Najbolje je seveda če okvare preprečujemo, kar se gotovo da, saj je večina bolezni na nogah pridobljena in ne prirojena. Če pa si ne moremo sami pomagati, je seveda najbolje, da iščemo pomoči pri zdravniku, saj nam bo ta skoraj v vseh primerih pomagal, ali pa nam bo vsaj olajšal neprijetnosti. Da ohranimo zdrave noge, moramo vedeti naslednje:

1. **Stati moramo čim manj.** To je važno načelo, posebno velja to še za male otroke. Otroka ne smemo prezgodaj učiti hoje, saj otrok vstane že sam od sebe, ko ima mišice in kosti dovolj močne, da nosijo telo. Pogosto je že pri tako majhnem otroku vzrok obolenja, ker je še stopalce prešibko, da bi nosilo njegovo težo. Gospodinja doma lahko dosti del opravlja sede — velikokrat je že razbremenitev za noge to, da se za nekaj minut vsede. Če pa nikakor ne gre drugače in mora stati, mora stati tako, da izmenoma razbremenjuje noge in se prestopa z ene na drugo.

2. **Negovanje nog.** Nohte porežemo enkrat tedensko po kopeli. Nohte na nogi porežemo enostavno povprek in kote le narahlo zaokrožimo. Če je rob nohta zračen ali vnet, se moramo napotiti takoj k zdravniku, ker lahko pride do zastrupitve. Noge moramo dnevno umivati, saj pridejo kljub obutvi v stik s prahom. Ne glede na to pa se noge v obutvi tudi potijo, kar pa ni prijetno za okolico niti za posameznika. Da si odstranimo potenje pa ni samo, da si vsak dan umivamo noge, temveč moramo gledati tudi na obušalo. Poleti moramo hoditi veliko bosi ali pa nositi lahke sandale. Ko si umivamo noge, jih moramo temeljito očistiti z vodo in milom, s ščetko pa zdrgnemo zlasti podplate. V vodi močno giblujemo s stopali in prsti. Ko so noge primerno tople, jih na hitro potopimo v mrzlo vodo, nato pa takoj zbršimo s krpo.

Posebne važnosti pa je obušalo. Obutev čez dan, med poklicnim delom naj bo smotrno izdelana. To so

čevlji, ki pri delu omogočajo nogam varno hojo brez bolečin. Čevlji, ki so spredaj šilasti in imajo visoko peto, niso uporabljivi za vsak dan. Pri ženskih čevljih peta ne sme biti višja nad 3,5 cm, pri moških pa nad 2 cm. Če nosimo čevlje z visoko peto samo ob raznih prilikah, ni to prav nič hudega. Čevlji naj bodo dovolj dolgi in široki. Podplati naj bodo prožni, da pregibanje stopala ne bo otežkočeno. Čevlje je treba čim večkrat menjati, da se lahko prezračijo.

Važen faktor pri obnavljanju so tudi copate, a to predvsem za ženske. Stare ponošene čevlje ne smemo uporabljati za copate. Varčevanje pri tem je brez pomena, ker ne bomo pri tem ničesar prihranili, lahko pa si pokvarimo noge. Copate naj ne bodo brez pete. Zelo priporočljive so sandale, ki sestojijo samo iz podplatov in kapice. Take sandale pa so priporočljive predvsem za to, ker jih moramo sredi koraka zadržati, da ne padejo z noge, pri tem pa krepimo mišice na nogi.

Ne glede na higieno, temveč tudi zaradi zdravja, moramo paziti tudi na nogavice. Pri nogavicah moramo gledati, da so spredaj dovolj široke, da prsti niso upognjeni, ker sicer trajen pritisk, čeprav samo zaradi preozkih nogavic, lahko sčasoma pokvari noge.

Če bomo vse to vedeli in skušali obrniti večjo pozornost našim nogam, bo velikokrat, kakor sem že omenila, odstranjena naša slaba volja in nerazpoloženje.

MLADINA GOVORI

Dne 30. IV. 1958 je mladinska organizacija priredila izlet k spomeniku padlih borcev na Urhu.

Na Urhu smo si ogledali zgodovinske znamenitosti, to je cerkev in klet v bližini, iz katere drži skriven rov v cerkev. Oboje so okupatorji in domači izdajalci uporabljali za zapor in mučilnico, kjer naj bi žrtve med mukami izdajale partizane.

Cerkev je preurejena v muzej. Na desni strani so prikazane fotografije slovenskih mož, žena in otrok, ki so bili mučeni in ustreljeni 200 m od cerkve ob lipi, ki je še danes vsa prerezeta od krogel. Videli smo slike ržtev, ki so bile izkopane po osvoboditvi in strah nas je stresal ob pogledu na zevajoče rane in druge poškodbe, ki so jih mučitelji prizadejali žrtvam, preden so jih privezali k lipi. Le enemu izmed nešteti se je posrečilo uteči iz rabljevih rok.

Na drugi strani cerkve pa so fotografije domačih izdajalcev, ki so zagrešili največ zločinov. Med njimi so tudi nemški oficirji in duhovniki. Res, kar lepa družina!

Najbolj zanimivo pa je to, da se je postojanka na Urhu sestajala večinoma iz mladih ljudi, skoraj otrok. Njihov komandant in sodnik nista po sliki sodeč imela več kot 22 let. To se pravi, da so mogli okupatorji vzgojiti samo otroke v tako krvoločne izdajalce in okrutne sovražnike slovenske grude.

Nato smo si ogledali še spomenik. Stoji na lepem kraju, na majhnem gričku tako, da ga ves dan obseva sonce. Za njim pa se razprostirajo lepi urški gozdovi, ki so med vojno postali grobovi premnogih rodoljubov. Nad 400 so jih po osvoboditvi našli. Sedaj počivajo v skupni grobnici pod spomenikom.

Z Urha smo šli še v Iški Vintgar, kjer smo si ogledali lepo okolico in izvir Išice. Ker so se v hotelu ravno takrat mudili črnuški muzikantje, smo se ob zvokih njihove godbe še malo zavrteli, nato pa se odpeljali nazaj v Jarše, želeč si še več takih poučnih in zabavnih izletov hkrati.

Marica

V SLOVO

Oj, zdaj gremo, oj, zdaj gremo,
od tovarne se poslavljamo.
Minilo dvajset let je in še več,
ko nastopil službo v mungi sem misleč —
da star, izčrpan zapustiti moral bom tovarno
in brez pokojnine se prebijat skozi življenje suhoparno.
A zdaj se čil in zdrav od vas poslavljam
ter vas tovariši, iskreno in lepo pozdravljam.
Veseli grem, ker mi jesen življenja lajšala bo pokojnina
na osnovi katere si lahko privoščil bom kozarček vina.

Iz meseca v mesec

MINILO JE 36 LET, 4 MESECE IN 8 DNI

Še mladeniška okretnost je v njem, sem si mislil, ko sem gledal tov. Bernot Franca zadnji dan pred upokojitvijo. Urnih korakov je sledil mojemu povabilu in tako se je pričel razgovor, katerega del sem uporabil že za naslov.

Tov. Bernot Franc, delavec na mungi, je prišel v Induplati marca meseca leta 1932. V 26 letih, katere je prebil v našem kolektivu, je »marodiral« samo 14 dni ter meni, bolniška z menoj ni imela dosti opravka. To mu radi verjamemo ter mu prav od srca želimo, da bi bolniška tudi nadalje ne imela z njim dosti opravka.

Iz Savinjske doline, kjer je delal pred zaposlitvijo v Induplati, se je tovariš Bernot preselil z dušo in srcem v Preserje. V teh dolgih letih je postal s podjetjem in z okolico eno. V Induplati je bil po osvoboditvi najprej član izvršnega odbora sind. podružnice Induplati z visoko donečim nazivom »nabavni«. Skrbel je za najrazličnejše predmete, ki so se nabavljali po sindikalni liniji. Rad se spominja onega dne leta 1949, ko je vkljub stiski zvrtil vse potrebno za izdelavo 1200 kom. kranjskih klobas. Res, bilo se je treba znajti in Bernot se je znašel.

Zelo ponosen je tov. Bernot tudi na leto 1950, ko je bil izvoljen od kolektiva za prvega predsednika DS Induplati. Z razvojem delavskega samoupravljanja bo njegovo ime zapisano v zgodovinsko knjigo Induplati z velikimi črkami.

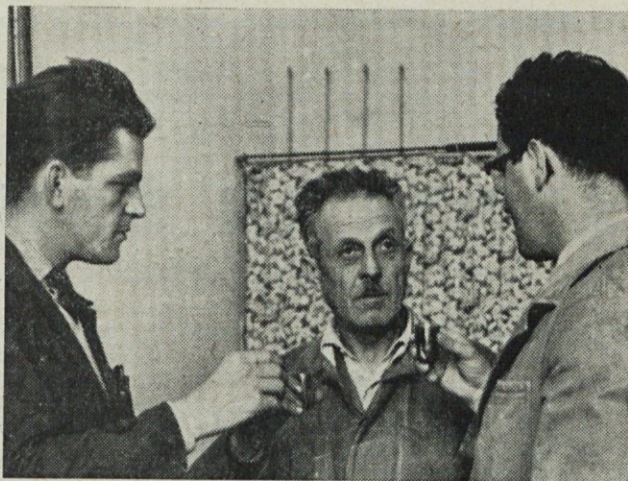
Tov. Bernot je bil leta 1948 proglašen tudi za racionalizatorja za izboljšanje dela na mungi.

In sedaj ko odhaja, pravi da gre rad. Mu naj verjamemo?

Vem, da se bo še nešteto krat spominjal onih let, ko je s konji vozil pošto iz Domžal in v Domžale. Tudi tistih 5 let ne bo pozabil, katere je preživel kot vodja munge pri delu samo ponoči in je prišel na dnevno izmeno šele po zdravniškem priporočilu.

Munga, najbolj kompliciran stroj v našem podjetju bo, oz. je ta mesec menjala svojega gospodarja. Pa smo pobarali tov. Bernota še o tem, kaj misli o novincih, ki prihajajo v podjetje. To mnenje ni ravno najboljšo, bom ga pa vseeno zapisal. Ne bi jih preveč pohvalil, pravi tovariš Bernot o novincih. Preveč se jih čisla, je menil dalje in imajo vse premalo čuta do dela.

Na vprašanje, če ga je imel on sam pred 26 leti tudi toliko, kot ga je imel 20 let kasneje, ni odgovoril. Najbrž so bili tedaj od njega starejši podobnega mnenja kot je on danes.

V uredništvu smo mu nazdravili

Toda ne razumite napak. Tov. Bernot je diktiral svojemu nasledniku vse podatke za munganje različnih tkanin. Tako obstoja danes zopet knjiga s tehničnimi podatki za opravljanje munga. Nekaj podatkov je dobil tov. Bernot od monterja munge, nekaj pa na svoji dolgoletni praksi.

Mislím, da je to eden od pogojev za dobre odnose, da izkušenejši uči mlajšega, neukega. Dobri odnosi so vladali ves čas kar sem v podjetju, je zaključno rekel tov. Bernot.

In še želja, katero naj zapišem, sem zastavil vprašanje!

Postopek za upokožitev bi bil lahko hitrejši. In lepe pozdrave vsem od prvega do zadnjega od Bernota z munge.

NESREČE ALI NESREČNI PRIMERI

Od 11. aprila do 24. maja smo v knjigo nesreč zapisali 12 nesrečnih primerov, ki so takole razdeljeni:

Predilnica	Tkalnica	Oplemenilnica	Ostali	Skupaj
3	3	2	4	12

Od tega se je zgodilo 6 nesreč na poti na delo oziroma z dela domov.

Nesrečni primeri, ki so plod nepazljivosti in brezbriznosti, nam kažejo, kako malo pazimo na svoje osebno in družbeno zadovoljstvo. Tehnična zaščita pred nesrečami v našem podjetju odigrava svojo vlogo, medtem ko osebni faktorji, ki so krivi številnih nesreč, po vsej verjetnosti ne. Postavlja se nam vprašanje ali ljudje sploh mislijo pri svojem delu in na cesti ali ne. 50 % nesreč v zapisanem času se je zgodilo na cesti. Kdo je kriv? Nedovoljno negovana ali slabo vzdrževana prevozna sredstva? V številnih primerih so ravno slaba dvokolesa kriva, da ohromimo svojo delovno zmožnost. Vsakdo izmed nas je dolžan, da dela, nekateri, da skrbe za sodelavce, toda če sami ne bomo pazili nase, bomo s tem tudi drugim onemogočili njihovo skrb za področje dela, na katerem delajo.

TEHNIČNO POROČILO — APRIL 1958

Izpolnitev količinskega plana:

predilnica	112,7 %
tkalnica	117,5 %
gasilske cevi	72 %

Izpolnjevanje norm je bilo sledeče:

predilnica	121,7 %	v normi je delalo	272 delavcev
tkalnica	116,1 %	v normi je delalo	410 delavcev
oplenit.	120 %	v normi je delalo	66 delavcev
tiskarna	110,4 %	v normi je delalo	20 delavcev

Povprečno doseganje norm za vse podjetje je bilo 117,8 % in je v normi delalo 768 delavcev.

Konec aprila smo imeli vseh zaposlenih 1091 in 10 vajencev. Zastojev iz katerega koli vzroka ni bilo. Produkcija se je v vseh oddelkih zadovoljivo odvijala.

ŠPORT IN ŠAH

NOSIL SEM ŠTAFETNO PALICO

Menda nikjer na svetu ni običaja, da bi prebivalstvo, predvsem pa mladina sodelovala tako množično, kot je to primer v naši domovini, ko se vsako leto v mesecu maju izmenja na desetletisoče rok ob štafetni palici, ki potuje malone skozi vsak kotiček naše zemlje, noseč pozdrave in najboljše želje svojemu predsedniku ob njegovem rojstnem dnevu.

Tudi pripadniki TVD Partizana Jarše imamo svoj stalni sektor ceste, na katerem iz leta v leto sodelujemo pri prenosu štafetne palice in v mislih pre-

Božo, Nataša in Jože nosijo štafetno palico

našamo želje, spočete ob naftnih poljih v oddaljeni Lendavi, preko Štajerske, do bele Ljubljane in še dalje preko bratskih republik do dragega maršala Tita.

Mladinci in mladinke, pionirji in pionirke, pa tudi starejši športniki se z veseljem vključujemo med nosilce štafetne palice, saj hočemo s tem dokazati trdno vero in neomajno ljubezen nas vseh do voditelja naših narodov, želeč mu trdnega zdravja in še na mnoga leta!

K.

NAJBOLJŠI V TEDNU MLADOSTI

Drugič smo letos s tednom mladosti proslavili rojstni dan maršala Tita. Tekmovanja, ki so se v času od 19. do 25. maja vršila po naprej predvidenem vrstnem redu, je izpeljalo društvo Partizan Jarše.

Kakor smo pričakovali, so pokali v večini primerov menjali svoje predhodne posestnike.

V tednu pred pričetkom tekmovanja je bilo izvedeno tudi tekmovanje posameznih telovadnih vrst tako, da se je ocenjevalo vsakega posameznika v izvedbi parterne vaje in vaje na orodju. Tekmovalci so pri tem dosegli sledeče rezultate: mlajše pionirke: Kunc Maca 41 točk, Deržič Mojca 38 točk; starejše pionirke: Orehek Majda 67 točk, Sušnik Slavka 59; mladinke: Jerovec Nataša 48, Per Ivanka 46; mlajši pionirji: Jeretina Jože 65, Mlakar Zdravko 61; starejši pionirji: Štebal Karol 69, Kočar Janez 67; mladinci: Majhenič Friderik 48, Ulčar Jože 42.

Skupno se je tekmovanja udeležilo 50 tekmovalcev, kar je z ozirom na število vseh telovadečih relativno malo. Pri izvajanju vaj je bilo opaziti pri ženskih tekmovalkah več napredka, kar je pripisati bolj sistematičnemu delu vodnikov ženskih vrst.

Zmagovalci so prejeli diplome društva Partizan Jarše.

V samem Tednu mladosti so bila tekmovanja kot sledi:

Ponedeljek — streljanje z zračno puško na 10 m s treh stavov. Skupno je tekmovalo 40 tekmovalcev. Organizacija tekmovalstva je bila dobra. Zmagal je s 124 krogi od 150 možnih (83 %) tovariš Pirc Franc. Za zmago je prejel pokal OOKZ Induplati. Sledijo Marn Janez 120 krogov in Zornada Aron 105 krogov. Pri članicah je zmagala Kavčič Magda z 79 krogov pred Per Ivanko 48 krogov. Med mladinci je bil prvi Jereb Rado 107 krogov, drugi Zornada Boris 87 krogov in tretji Kočar Miha 77 krogov.

Preseneča rezultat mladincev Jereba, ki bi se v članski konkurenci uvrstil na 3. mesto, kar je brez dvoma lep uspeh. Zmagovalca pri članicah in pri mladincih sta prejela diplome.

V torek je bilo medobratno tekmovalstvo v odbojki. Prijavila in tekmovala so 4 moštva in to: tekstilni obrati, pogonski oddelek, mladinci in pisarne. Tudi vrstni red je bil enak kakor prej navedeno.

V sredo so se pomerili šahisti v brzoturnirju. Med osmimi igralci je zasedel sigurno prvo mesto tovariš Limbek Ivan, ki si je osvojil vseh 7 možnih točk. Za zmago je prejel prehodni pokal DITTS Jarše. Drugo mesto je osvojil s 5 in pol točke tov. Podgoršek Lado, tretje s 5 točkami pa tov. Karo Ciril. Udeležba na turnirju bi bila lahko boljša.

V četrtek je bilo tekmovalstvo v namiznem tenisu. Tekmovalo je 7 članov in 3 mladinci. Zmagal je tov. Smole Tone iz Jarš pred tov. Klančar Lojzetom, ki je zasedel drugo mesto. Lanski zmagovalec Borštnar Dušan in favorit tov. Marinc Kamilo sta izpadla že v polfinalni igri. Zmagovalec je prejel pokal uredništva Konoplana. Pri mladincih je zmagal Zdravič Zdravko, ki je zato prejel diplomu Partizana.

V petek so se tekmovalci pomerili v atletiki. Tokrat edinokrat je pokal ostal pri svojem posestniku tov. Česnik Jožetu. Česnik Jože je zmagal s 84 točkami pred Kočar Mihom 76 točk in Ulčar Jožetom 74 točk.

Pri članicah je zmagala v atletiki Jerovec Nataša z 58 točkami pred Koncilijsko Ano 52 točk in Kavčič Magdo 46 točk. Pri mladincih Majhenič Fric z 98 točkami pred Jereb Radom in Zdravič Dragom.

Posebno omenjam rezultat v metu kopja tovariša Česnik Jožeta, ki je kopje zalučal 46 m in 45 cm. Dober rezultat je postavil tudi tovariš Kočar v skoku v daljino in teku na 100 m. Plasman Kavčič Magde bi bil neprimerno boljši, če bi se udeležila teka na 400 m.

V soboto je bil v telovadnici »prikaz vadbene ure«. Nastop je veljal prvenstveno staršem telovadečih, ki

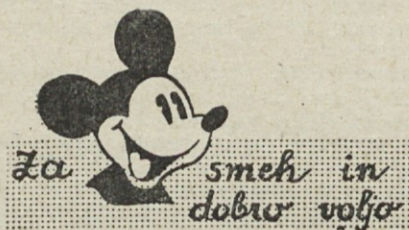
bi naj s posredovanjem tega nastopa videli kaj in kako delajo njihovi otroci. Zal je bila udeležba zelo slaba.

Isti dan so štiri moštva tekmovala v balinanju za »majoliko« pokal menze Induplati. Zmagal je Peternel Jože s soigralcema Grbec Petrom in Troha Jožetom.

V nedeljo dopoldne je bila razdelitev pokalov in diplom zmagovalcem, popoldne pa je bil skupni nastop moškega pevskega zbora, bratov Pirnatov in Vandrovčkov z naslovom »Veseli dve uri«. Spored so poživili tudi napovedovalec in plesalci folklorne skupine Partizana Jarše. Nastop je uspel.

Teden mladosti je za nami. Zaključno lahko ugotovimo, da je uspel. Prihodnjič naj bi bila prvenstveno večja udeležba pri vseh tekmovaljih. Zato v letu 1959 znova v borbo za pokale.

-c -c

»VESELA KRONIKA«

Danes sem si privoščila posebnost. Svoj naslov sem dala v narekovaj. Nič ne ugibajte zakaj, vam bom kar sama povedala. Ker praznujemo v soboto 12. julija 6-letnico, odkar smo pričeli izdajati svoj list. Pri tem imam tudi jaz nekaj zasluga, zato to posebno obeležje v obliki narekovaja.

In še nekaj je posebnega v teh šestih letih. Kar zamislite si kaj zmore dober kolektiv, kot je n. pr. naš uredniški odbor. Ceno našemu glasilu držimo že od 15. aprila 1953 nespremenjeno pri 10 din. Res je, da je stala prva številka pred 6 leti samo 5 din, res je tudi, da so stale 2., 3. in 4. številka Konoplana samo 8 din in da je cena 5. številke zopet padla na 5 din, toda prav tako je res, da bi se strašno razburili, če bi tudi ostale cene bile v višini iz leta 1953, ker bi tega enostavno ne hoteli verjeti.

Vidite, kaj vse je res in bilo bi lahko še res, pa človek ne bi bil pripravljen verjeti. Tudi tisto zadevo z vkrcenjem v vsemirsko ladjo, ki sem jo v eni prejšnjih številkih ovekovečila, se mi je zdela neverjetna, pa sem se prepričala, da potnikov še vedno ni dovolj in se še vkrcavajo. Da pa pri tem delu, ki zahteva izredno izurjenost in spretnost ne bi motili drugih in od drugih ne bi bili moteni, delajo vaje zato ponoči.

Ja, ja, to je tehnika. Dosega jo edino le Inko, ki je nedavno tega 300 izvodov Naše žene postavil tako strokovnjaško na rob mostu čez Mlinščico, da bi za to vsekakor zaslužil posebno priznanje in se s tistimi ne strinjam, ki so menili, da ga naj grajam, ker je tako uničil nekaj izvodov, ki so postali od dežja mokri, ostale pa postavil v skrajno nevarnost, da jih lastniki ne bodo nikdar videli.

Ko sem pa v lepem maju na planine krenila, sem bila tam nemalo presenečena, ko sem zagledala za-grizenega abstinenta, kako luno fotografira. Vsaj tako se mi je zdelo vse, dokler mi v koči niso rekli, da je to samo posledica pri prizadetem, ki je spil limonado, napravljeno po pomoti iz špirta. Če pa bo s sliko od lune kaj, jo bom pa prihodnjič objavila.

Našo komisijo za štipendije in štipendiste malo podrežaj, so mi rekli prizadeti. Zakaj se pa gre, sem hotela vedeti in zvedela, da so nekateri naši štipendisti napravili že nekaj pismenih vlog na upravo podjetja (komisiji za štipendije v roke), da bi jim nekako zvišali štipendijo, ker se je zvišala tarifa internata, pa zgleda, da ta komisija nima smisla za te reči,

Od 100 možnih je tov. Pirc Franc zadel 83 krogov

ker sploh ne odgovarja na take prošnje. Kaj, če bo tale prispevek zalegel, sem jih tolažila in zapisala še — o vseh tistih, ki se navdušujejo za to, da bi imeli v podjetju svojo godbo. Lahko bi ji rekli n. pr. jazz ali podobno, vsekakor imamo poleg instrumentov sedaj v podjetju tudi one, ki znajo na te instrumente igrati in to ni kar tako. Skup jih spravite, sem jim rekla, pa so menili, da bi to jaz napravila. Kaj menite, če bi to akcijo na primer uprava ali pa sindikat pokrenila. Nekaj denarja bo namreč na vsak način treba imeti »za začetek«.

Pri godbi se človek pošteno spočije. In počitka so vsi ljudje potrebni, tudi plesalci. Ti se seveda spočijejo šele po glasbi. To je staro pravilo, ki velja tudi za nosilce tople malice, ki se v času odmora pri glasbi drenjajo okoli kotla v kuhinji in imajo resnični počitek šele po malici. Malo reda naredite, sem jih zavrnila, pa so me vprašali, kdo neki bi to bil, ki bi tam red napravil. Res, kaj mislite, kdo je v podjetju poklican zato, da bo tam enkrat ali dvakrat red napravil?

V bloku je dosti več reda. Vasovalci pustijo sedaj namreč mope in druga vozila lepo pred blokom in tako ima mimoidoči stalno evidenco, koliko jih še vasuje. S tem so prizadeti sami uredili vprašanje, kako ugotavljati ali se smejo vrata zakleniti ali ne.

Bolj nerodna se mi je zdela evidenca nad številom predsednikov mladine v našem podjetju. Doslej sem bila prepričana, da se ta skriva v eni sami osebi, pa ni tako, onikrat sem ga namreč pobarala za nekaj mladincev ali mladink, ki bi sodelovali v Stafeti mladosti, pa mi je nadebudni predsednik rekel, kaj me pa to briga, saj ni na moji izmeni. Še mene ne bi brigalo, če slučajno ne bi iz novinarskih razlogov rada vedela kakšnega mnenja je predsednik »na oni drugi izmeni«.

In za zaključek mojega današnjega poročanja še prošnja mnogih »mladincev«, da se naj v prihodnje uradno prizna, vsaj v Jaršah, tudi teden starosti. Ne bilo bi napak sem obljubila in jim rekla pa še drugič kaj
Vaša Špelca.

IZ UREDNIŠTVA

Drage sodelavke in spoštovani sodelavci! Uredništvo našega glasila Vas prosi, da pošljete s kraja vašega dopusta na naslov našega uredništva eno razglednico z Vašim podpisom (če želite samo ime) in navedbo obrata kje delate.

S pomočjo teh razglednic bomo napravili v septembru statistični pregled, kam naši ljudje odidejo, ko imajo plačan letni dopust. Vse razglednice, katere bomo prejeli, bomo razstavili v izloženem oknu Konoplana ter bo to postala brez dvoma zanimiva zbirka.

Zato, kupite letos razglednico kraja, kjer ste na dopustu in jo z navedbo vašega imena naslovite na **INDUPLATI JARŠE**, Konoplan — uredništvo p. Domžale, LR Slovenija

Vsem, ki bodo sodelovali v naši anketi, izrekam iskreno zahvalo ter želim lep in prijeten dopust.

Urednik

PERSONALNE IZPREMEMBE

Vstopi:

1. ing. Matičič Tone, inženir kemije, z dnem 1. V. 1958,
2. Mlakar Jože, skladišč. kemikalij, z dnem 1. V. 1958,
3. Celcer Maks, kurjač, z dnem 8. V. 1958,
4. Marinček Franc, dvorišč. delav., z dnem 13. V. 1958,
5. Bevk Valerija, tkalka, z dnem 19. V. 1958,
6. Drčar Rozalija, tkalka, z dnem 19. V. 1958,
7. Kerin Marija, tkalka, z dnem 19. V. 1958,
8. Kočar Amalija, navijalka, z dnem 19. V. 1958,

VSAK MESEC ENA

»Jože Klešnik«
— novinar
KONOPLANA

9. Lukman Marija, tkalka, z dnem 19. V. 1958,
10. Štorman Ana, tkalka, z dnem 19. V. 1958,
11. Škodnik Stefan, dvor. delavec, z dnem 19. V. 1958,
12. Haužar Irma, previjalka, z dnem 21. V. 1958,
13. Oražem Jože, dvorišč. delavec, z dnem 21. V. 1958,
14. Brodar Jože, dvoriščni delavec, z dnem 22. V. 1958,
15. Gorenc Erika, tkalka, z dnem 22. V. 1958.

Izstopi:

1. Bernot Franc, delavec na mungi, z dnem 30. IV. 1958, upokojen, v podjetju služboval 23 let,
2. Novak Marija, delavka v adjustirni, z dnem 30. IV. 1958, izstopila na lastno željo. V podjetju službovala 6 let,
3. Pirman Terezija, tkalka, z dnem 30. IV. 1958, katere je izstopila sporazumno z upravo in na lastno željo. V podjetju je službovala 10 let,
4. Stariha Francka, čistilka blaga, z dnem 30. IV. 1958. Premeščena po sporazumu v Obratno ambulanto. V podjetju službovala 12 let,
5. Žibert Anica, predica, z dnem 8. V. 1958. Samovoljno zapustila delo. V podjetju službovala 6 let,
6. Drošč Anton, pomož. delavec v mizarski delavnici, z dnem 9. V. 1958. Upokojen. V podjetju je služboval 3 leta,
7. Požek Kati, motovilka, z dnem 16. V. 1958. Samovoljno zapustila delo. V podjetju službovala 4 leta.

Poročili so se:

1. Perne Rafaela, predica, poročena Modic,
2. Pirman Antonija, nameščenka, poročena Žagar,
3. Kočar Marija, tkalka, poročena Arnež,
4. Omahna Francka, tkalka, poročena Jeglič,
5. Sudar Alenka, tkalka, poročena Potočnik,
6. Kepic Julka, tkalka, poročena Kos,
7. Peterlin Dana, tkalka, poročena Oček.

SPORED FILMOV KINA »INDUPLATI« V JUNIJU

15. junija »Dobri vojak Švejk«, češki v barvah;
- 18.—19. junija »Dve priznanji«;
- 21.—22. junija »Hiša skrivnosti«, angl. barv.; krimini;
- 25.—26. junija »Kruh, ljubezen in fantazija«, ital. zab.;
- 27.—28. junija »Tujec je klical«, ameriški kriminalni.

Uprava kina Induplati

PRATIKA

O kresu megla ni prida,
vendar pa vrči od zida
naj ne bodo suhi,
da kosec ne pobegne,
saj če se le skrči,
že v dan trči
in če se le stegne,
že tudi vanj dregne.